خبر

مقاومت تاریخی مقابل اختیار شوراها

خبرآنلاین: محسن هاشمی، رئیس پیشین شورای شهر تهران که بیشترین رأی را در تاریخ انتخابات شوراهای کشور به دست آورده، از ضعف‌های ساختاری شوراهای شهر و روستا در ایران گفت؛ ضعف‌هایی که از تأخیر ۲۰ ساله در اجرای قانون شوراها آغاز شده و امروز با واگذارنشدن کامل اختیارات قانونی، محدودیت منابع و سیاسی‌شدن شوراها، مدیریت شهری کشور را با چالش‌های جدی مواجه کرده است. محسن هاشمی، رئیس شورای پنجم شهر تهران درخصوص اینکه با گذشت نزدیک به سه دهه از عمر شوراها چرا هنوز چالش‌هایی اساسی در حوزه نظارت دارند، گفت: یکی از مسائل مهم در مدیریت شهری، وضعیت شوراها در مقایسه با مجلس شورای اسلامی است. در مجلس، نمایندگان به کل هیئت دولت رأی اعتماد می‌دهند؛ اما در مدیریت شهری، شورای شهر فقط به شهردار رأی می‌دهد و درمورد تیم مدیریتی او، یعنی معاونان و مدیران شهرداری، رأی‌گیری مستقلی انجام نمی‌شود. این در حالی است که معاونت‌های شهرداری، به نوعی نقش هیئت دولت در ساختار شهری را دارند و شورای شهر می‌تواند در این زمینه نقش نظارتی و تأثیرگذاری بیشتری داشته باشد. هاشمی ادامه داد: در حال حاضر دیدگاهی وجود دارد که شورای شهر نباید در انتصابات شهرداری دخالت کند. این نگاه موجب شده که قدرت شوراها به میزان قابل توجهی کاهش یابد. از سوی دیگر، در کشورهای پیشرفته مانند انگلستان یا فرانسه، شیوه متفاوتی برای انتخاب مدیران اجرائی وجود دارد. در انگلستان، اعضای هیئت دولت باید پیش از آنکه به دولت راه پیدا کنند، از مردم رأی گرفته و عضو پارلمان شده باشند. حتی نخست‌وزیر نیز بدون داشتن رأی مردم و عضویت در پارلمان نمی‌تواند به این سمت منصوب شود. این ارتباط میان قوه مجریه و قوه مقننه باعث می‌شود که نظارت پارلمانی بر دولت بسیار مؤثرتر باشد. هاشمی یادآور شد: در تجربه شخصی خودم، زمانی که پیشنهاد شهرداری مطرح شد، اعلام کردند که برای پذیرفتن این سمت باید از شورای شهر استعفا بدهم. این در حالی است که در نظام‌های پیشرفته، برعکس است: شهردار باید از میان اعضای شورا انتخاب شود و عضویت او در شورا همچنان حفظ شود. به این ترتیب، شهردار به صورت مستمر در جلسات شورا شرکت می‌کند، گزارش می‌دهد، در بحث‌ها حضور دارد و تعامل نزدیک با اعضای شورا برقرار می‌کند. این مدل سبب می‌شود هماهنگی و همکاری میان شهردار و شورای شهر بسیار بیشتر باشد. متأسفانه در ایران این سازوکار هنوز اصلاح نشده است و شهردار پس از انتخاب، ارتباطش با شورا کم‌رنگ می‌شود، در حالی که در مدل‌های موفق دنیا، این ارتباط تقویت می‌شود. وی با بیان اینکه موضوع دیگری که باید به آن توجه کرد، بحث نظارت شوراهاست گفت: شورای شهر هم وظیفه قانون‌گذاری محلی (تقنین) دارد و هم وظیفه نظارت. اما در حال حاضر، نظارت در سیستم شوراها با تأخیر بسیار زیاد انجام می‌شود. مثلا گزارش تفریغ بودجه معمولا زمانی بررسی می‌شود که دوره شورا تغییر کرده و شورای بعدی مستقر شده؛ یعنی پس از آنکه عملکرد مالی کاملا انجام شده و فرصت اصلاح از بین رفته است. او گفت: در واقع، در سیستم کنونی آیین‌نامه‌های اجرائی مناسبی برای اعمال نظارت مؤثر در طول زمان وجود ندارد. این موضوع موجب شده نظارت شوراها کارایی لازم را نداشته باشد و نتواند به موقع در فرایند اجرا اثرگذار باشد. با توجه به زمانی که وزارت کشور برای شوراها تعیین کرده و بودجه‌ای که به آنها اختصاص می‌دهد، عملا امکان کار اساسی برای شوراها فراهم نیست. شوراها به طور میانگین حدود ۷۰ ساعت در ماه حق‌الزحمه دریافت می‌کنند که مشخصا زمان محدودی برای انجام وظایف گسترده‌شان است. از سوی دیگر، سقف بودجه، تعداد پرسنل و ساختار تشکیلاتی شوراها نیز با محدودیت‌های شدید روبه‌روست. هاشمی اضافه کرد: مشکل اساسی اینجاست که در کشور ما به شوراهای شهری، از کوچک‌ترین شهرهای چند هزار نفری گرفته تا کلان‌شهرهایی مانند تهران، تقریبا با یک نگاه یکسان نگریسته می‌شود. این در حالی است که مدیریت شهری در تهران با جمعیت ۹ میلیون نفری قابل مقایسه با شهری چند هزار نفری نیست. در حال حاضر ما حدود ۱۳۰۰ شهر در کشور داریم و با این نگاه یکنواخت، طبیعتا توسعه و کارآمدی شوراها دچار مشکل می‌شود. شوراهای کلان‌شهرها باید از اختیارات و منابع بیشتری برخوردار باشند. نکته مهم دیگر، تخصصی‌شدن شوراها و دورشدن آنها از فضای صرفا سیاسی است. متأسفانه در کلان‌شهرها شوراها به شدت سیاسی شده‌اند و این سیاسی‌کاری به ضرر شهرها تمام شده است. اگر بتوانیم وزن فعالیت‌های تخصصی و خدمت‌رسانی به مردم را نسبت به منازعات سیاسی افزایش دهیم، مدیریت شهری کارآمدتری خواهیم داشت. هاشمی درخصوص انتخابات تناسبی هم گفت: رأی‌گیری‌ها در شوراها در دوره بعد بر مبنای سهمیه‌های سیاسی انجام خواهد شد. با توجه به قانون جدید، انتخابات شورای شهر در سال آینده برگزار خواهد شد و لیست‌های انتخاباتی وارد رقابت خواهند شد. اما مسئله اینجاست که هنوز در ایران نظام حزبی قوی و منسجمی شکل نگرفته است. در کشورهای توسعه‌یافته، تعداد احزاب محدود است و احزاب قوی و مؤثری حضور دارند. مردم هم بر مبنای فهرست‌های حزبی رأی می‌دهند.

عکس: سهند تاکی، شرق

مهدی اقراریان، رئیس کمیته نظارت شورای شهر تهران، در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد

تهران؛ میدان رزومه‌سازی سیاسی

نورا حسینی: در چهارمین سال از عمر شورای ششم، اختلاف‌نظرها درون شورا دیگر پنهان‌کردنی نیست. مهدی اقراریان، عضو جوان و منتقد شورا، در گفت‌وگویی بی‌پرده از عملکرد مدیریت شهری تهران به‌ویژه شهردار انتقاد می‌کند؛ از روند بی‌ثبات انتصابات تا بی‌پاسخ‌ماندن تذکرات قانونی، از سیاست‌زدگی در انتصابات تا نارضایتی بدنه اجتماعی و از تجربه‌های تلخی مانند ماجرای مسجد قیطریه تا هشدار درباره فاصله‌گرفتن مردم از حقیقت. او ماجرای ساخت مسجد در پارک قیطریه را نماد نوعی سیاست‌ورزی می‌داند که نه‌تنها به اختلاف‌های فرهنگی دامن زده، بلکه سرمایه اجتماعی شهرداری را نیز به‌شدت آسیب‌پذیر کرده است. اقراریان بر این باور است که تفاوت نگاه او و هم‌نسلانش با شهردار تهران، فراتر از امور اجرائی است و به شیوه حکمرانی و نسبت آن با مردم بازمی‌گردد. او خواهان بازگشت به گفت‌وگو و احترام به تفاوت‌هاست.

اگر مجلس به تمدید دوره شورای ششم رأی نداده بود، این روزها پایان رسمی شورا بود. در این سال پایانی، عملکرد این شورا را چطور ارزیابی می‌کنید؟ چقدر با آن امیدی که در آغاز دوره داشتید، هماهنگ بود؟

حدود چهار سال از آغاز فعالیت ما در شورا گذشته و همان‌طور که اشاره کردید، ما با امید و انگیزه بسیار وارد شورا شدیم. بسیاری از ما از فضای دانشگاه آمده بودیم و جوان‌تر از برخی دیگر از اعضای شورا بودیم. با نگاهی آرمان‌گرایانه و امید به تغییر وارد شدیم تا بتوانیم برای شهروندان تهرانی کاری انجام دهیم.

حالا که این سال‌ها گذشته، ارزیابی‌تان چیست؟

باور من این است که تهران در مسیری اشتباه قرار دارد. شورای ششم هم به نوعی، ادامه‌دهنده همان ریل‌گذاری نادرست گذشته است. امروز تهران با چالش‌هایی جدی مواجه است که با اقداماتی سطحی یا موقتی قابل حل نیست. در بهترین حالت، این اقدامات فقط مرهمی کوتاه‌مدت بر زخم‌های کهنه پایتخت هستند. یکی از این زخم‌های کهنه، در حوزه معماری و شهرسازی است. اختلاف شدید میان شمال و جنوب تهران، که شمال را به قله برخورداری و ثروت تبدیل کرده و جنوب را نمادی از محرومیت ساخته، یکی از اساسی‌ترین مشکلات ماست. وقتی به حاشیه‌های تهران می‌رویم، این شکاف حتی شدیدتر هم می‌شود. یکی از دغدغه‌های اصلی من از همان روزهای آغازین شورا، کم‌کردن این فاصله و نابرابری بود.

معتقدید که عملکرد شورا در کاهش شکاف‌های شهری موفق نبوده؟

واقعیت این است که سیاست‌گذاری‌هایی که در این سال‌ها دنبال شده و حتی در دوره شورای ششم، نه‌تنها به کاهش این شکاف منجر نشده، بلکه عملا این فاصله هر روز بیشتر شده است. نکته‌ای که امروز با آن مواجه هستیم و شاید کمتر به آن توجه شده، این است که حتی شهروندانی که در مناطق برخوردار شهر، یعنی مناطق شمالی تهران زندگی می‌کنند، نیز با افت محسوس در کیفیت زندگی مواجه شده‌اند. یعنی دیگر فقط مناطق محروم دچار مشکل نیستند؛ در مناطق به‌ظاهر برخوردار هم زندگی با دشواری‌هایی همراه است. شما اگر در بهترین مناطق شمال تهران هم ساکن باشید، روزانه باید زمان زیادی را در ترافیک خیابان‌ها و بزرگراه‌ها صرف کنید، چه برای رفتن به محل کار و چه برای بازگشت به خانه. این وضعیت، به‌روشنی نشان می‌دهد که برخی از فرصت‌های کلیدی برای اصلاحات شهری از دست رفته‌اند.

منظورتان چه نوع فرصت‌هایی است؟

یکی از این فرصت‌ها، پردیس بود. به نظر من، نحوه مداخله شهرسازانه در پردیس به جای آنکه کمکی به تهران کند، مشکلات را تشدید کرد. از سوی دیگر، ما می‌توانستیم با تمرکز بر سیاست تمرکززدایی از پایتخت، بخشی از بار جمعیتی و اداری تهران را به دیگر مناطق منتقل کنیم، اما این فرصت هم مغفول ماند.

در قانون، شورایی ۱۱نفره پیش‌بینی شده که هدفش همین تمرکززدایی بوده است. اعضای آن، شامل شهردار تهران و رئیس شورای شهر نیز می‌شوند. دبیر این شورا وزیر راه و شهرسازی است و رئیس آن، رئیس‌جمهور یا معاون اول اوست. اما وقتی از آقای چمران پرسیدم که در دولت گذشته چند جلسه این شورا برگزار شده، پاسخ دادند: فقط یک جلسه، آن‌هم بدون نتیجه خاص.

تهران اکنون در چه وضعیتی قرار دارد؟

تهران مثل ظرفی است که بیش از ظرفیتش در آن آب ریخته شده. این بار اضافی، امروز خودش را به شکل انواع چالش‌ها نشان می‌دهد. بعضی‌ها می‌گویند تهران شهری دوست‌داشتنی است، اما من فکر می‌کنم امروز بیش از آنکه تهران نیاز به دوست‌داشتن داشته باشد، نیاز به نجات دارد. من موضوع «نجات تهران» را به همین دلیل مطرح کردم: چون باور دارم این مسئله، یک فوریت و ضرورت ملی است که همه شهروندان باید به آن توجه داشته باشند. وضعیت امروز تهران خوب نیست و متأسفانه هرچه جلوتر می‌رویم، حالش بدتر می‌شود. علتش هم این است که اقدامات فعلی به اولویت‌های اصلی شهر نمی‌پردازند. برخی پروژه‌ها در حال اجرا هستند که اگر هم انجام نشوند، چیزی از چرخه زیست شهری کم نخواهد شد. برخی دیگر، ضروری هستند اما چنان با کندی و موانع روبه‌رو شده‌اند که عملا باعث عقب‌ماندگی جدی در توسعه شهر شده‌اند.

در سال چهارم شورا، طبیعتا زمان ارائه کارنامه عملکرد است؛ هم برای اعضای شورا و هم برای شهرداری تهران. شما اخیرا کمپین «نجات تهران» را مطرح کرده‌اید. می‌توان این‌طور برداشت کرد که از عملکرد چهارساله خود رضایت چندانی ندارید و همچنان تهران را نیازمند یک نسخه شفابخش می‌دانید.

قطعا در شورای ششم فعالیت‌ها و اقدامات متعددی انجام شده است. شهرداری تهران هم در این چهار سال پروژه‌های مختلفی را در حوزه‌های عمرانی، حمل‌ونقل عمومی، فرهنگی، اجتماعی و دیگر حوزه‌ها به انجام رسانده است. هیچ شورایی را از دوره اول تا به امروز نمی‌توان یافت که هیچ دستاوردی نداشته باشد. بحث بر سر کیفیت و میزان موفقیت در هر حوزه است. وقتی درباره «کارنامه» صحبت می‌کنیم، در واقع به مجموعه‌ای از نمرات اشاره داریم. باید بپرسیم در حوزه حمل‌ونقل عمومی چه نمره‌ای می‌گیریم؟ در حوزه آسیب‌های اجتماعی چطور؟ یا در بخش فرهنگی، معماری و شهرسازی، منابع انسانی و سایر مأموریت‌های شش‌گانه شهرداری. به عنوان نمونه، در حوزه حمل‌ونقل عمومی، می‌توان گفت نمره قابل قبولی داریم. در این دوره، چند صد دستگاه اتوبوس جدید وارد ناوگان شد و حتی اتوبوس‌های برقی هم به تهران اضافه شدند. این اتفاق نتیجه همکاری شورا، شهرداری، دولت قبلی و دولت فعلی بود؛ همکاری‌ای که فارغ از نگاه‌های سیاسی، به بهبود حمل‌ونقل عمومی کمک کرد.

اما در سایر حوزه‌ها چطور؟

در برخی حوزه‌ها، نمره‌ها قابل قبول نیست. به‌ویژه در بخش منابع انسانی شهرداری تهران، به نظر من، دچار چالش‌های جدی هستیم. در این دوره، به سرمایه انسانی شهرداری آن‌طور که باید، توجه نشد. انتصابات بسیاری از خارج از بدنه شهرداری انجام شد که هم از نظر سیاسی و هم مدیریتی محل بحث است. این وضعیت باعث دلسردی در میان پرسنل شهرداری شده و امروز گله‌مندی‌ها در بدنه شهرداری مشهود است. در واقع، نقدهایی جدی هم از سوی کارکنان شهرداری به عملکرد ما در شورا مطرح می‌شود و هم از طرف شهروندان. من این نقدها را بی‌پایه نمی‌دانم و معتقدم باید با نگاه صادقانه‌تری به عملکردمان بنگریم. برخی از تذکرات، سؤالات و بحث‌هایی که در صحن مطرح شد، متأسفانه به نتیجه عملی نرسید. این یکی از نقاط ضعف عملکرد شورای ششم است. اما من موضوعی فراتر از این را مطرح می‌کنم؛ مسئله‌ای ساختاری که در همه شوراها، نه‌فقط در دوره ما، وجود دارد. قوانین و مقررات موجود برای اداره تهران، متناسب با واقعیت‌های این شهر نیستند. اگر به خاطر داشته باشید، من در همان ابتدای دوره بحث قانون جامع مدیریت پایتخت را مطرح کردم؛ قانونی فراتر از «مدیریت یکپارچه شهری» که مجلس دنبال می‌کرد. مثال مشخص هم زدم: پاریس، که به‌عنوان پایتخت فرانسه با مدلی متفاوت از سایر شهرهای آن کشور اداره می‌شود. اما در ایران، تهران همچنان با مدلی مشابه سایر شهرها اداره می‌شود، در حالی که پایتخت‌بودن، اقتضائات خاص خود را دارد. شما نمی‌توانید شهری با این ابعاد را با ۲۱ عضو شورا اداره کنید، در حالی که در برخی کشورهای منطقه شوراهایی با ۷۰ یا ۷۵ عضو دارند. من از ابتدا معتقد بودم که افزایش تعداد اعضای شورا می‌توانست به شفافیت بیشتر، تضارب آرا و در نهایت، کنترل بهتر شهرداری کمک کند. وقتی تصمیم‌گیری در شورا محدود به تعداد اندکی از افراد باشد، امکان هماهنگی‌های پشت پرده و بی‌اثرکردن نقدهای جدی، بسیار بیشتر می‌شود.

ادامه در صفحه ۱۰

گزارش خبری

هشدار درباره ایمنی؛ اجرای ناقص قوانین

شرق: جلسه روز گذشته شورای شهر تهران صحنه بازتاب نگرانی‌ها و انتقادهای اعضا نسبت به عملکرد شهرداری در حوزه‌های ایمنی، قانون‌مداری و توسعه زیرساخت‌ها بود. درحالی‌که حادثه بندر شهید رجایی و توفان اخیر تهران تلنگری جدی برای توجه به مدیریت بحران و پیشگیری از حوادث بود، اعضای شورا با یادآوری مصوبات قبلی، نسبت به عدم اجرای دقیق آنها هشدار دادند. در آغاز جلسه، مهدی عباسی با اشاره به حادثه دلخراش بندر شهید رجایی، با تأکید بر لزوم توجه جدی دستگاه‌های مسئول به مقررات ایمنی و آتش‌نشانی گفت: «براساس مصوبه قانونی، وظایف مشخصی برای دستگاه‌ها تعیین شده است. ایمنی یک ضرورت است نه یک انتخاب؛ نمی‌توانیم ایمنی را به صورت دوگانه ببینیم». وی افزود: در مصوبه مذکور بر ایجاد رشته‌های ایمنی و مهندسی حریق در دانشگاه‌ها تأکید شده و ضروری است با موضوع حریق به صورت علمی برخورد شود. اقدامات پیشگیرانه باید پیش از مرحله اطفا صورت گیرد.

در ادامه، مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران نیز به موضوع نگهداری و حمل مواد قابل اشتعال اشاره کرد و گفت: ما در شورا مصوبه‌ای در این زمینه داریم. متأسفانه اخیرا در یکی از مناطق جنوبی تهران حریقی در پی نگهداری نامناسب مواد قابل اشتعال رخ داده است. تأکید دارم شهرداری تهران اجرای این مصوبه را در دستور کار خود قرار دهد. سوده نجفی، رئیس کمیته سلامت شورا، با اشاره در تذکری به توفان اخیر تهران پرداخت و گفت: براساس اعلام اورژانس، متأسفانه دو شهروند جان خود را از دست دادند و تعدادی نیز به دلیل سقوط اجسام مصدوم شدند. بخشی از ایمنی معابر عمومی، فضای سبز و درختان برعهده شهرداری است و با توجه به هشدار نارنجی سازمان هواشناسی، باید اقدامات مؤثرتری انجام می‌شد. متأسفانه اقدامات صورت‌گرفته کافی نبوده و خساراتی به شهروندان وارد شده است. نجفی افزود: از شهرداری تهران می‌خواهم خسارات واردشده به شهروندان در اماکن و زیرساخت‌های متعلق به شهرداری را جبران کرده و تا حد امکان نسبت به رفع خطرهای موجود در سطح شهر اقدام کند. همچنین از شهروندان نیز می‌خواهیم برای حفظ ایمنی، نسبت به رفع خطر از املاک و اموال شخصی خود اقدام کنند. در بخش دیگری از جلسه، زهرا شمس‌احسان، رئیس کمیته ورزش شورا، از عدم تعیین تکلیف ساخت مجموعه‌های ورزشی جدید در تهران گلایه کرد. وی با اشاره به تصویب اصلاح تعرفه‌های بهره‌برداری از مجموعه‌های ورزشی گفت: هدف از این اصلاح، ایجاد وحدت فرماندهی و سیاست‌گذاری در مدیریت مجموعه‌های ورزشی بود، اما به دلیل اجرای ناقص آن، تفاوت‌هایی در تعرفه‌ها مشاهده می‌شود.

جدول ۵۰۳۷ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- برجسته‌ترین اثر نظامی گنجوی- سوغات شهر مراغه- از حروف مقطعه قرآن ۲- رمانی به قلم الیف شافاک، بانوی نویسنده ترک‌تبار- شیوه تلفظ ۳- شادمانی- بهره‌مند و کامیاب- از گران‌ترین خرماهای ایران ۴- نیکو- روز قیامت- اذیت ۵- اسلحه سامورایی- آوای خوشایند ۶- نام پلی در اصفهان- تخم کتان- شهری در مازندران ۷- بسیار کهنه و غیرقابل استفاده- رمان مشهور شارلوت برونته انگلیسی- حرف ندا ۸- ظریف و خوشایند- مرگ موش- فراموش‌کار ۹- ضمیر سوم‌شخص- از ابزار هنر خوشنویسی- جلدکردن کتاب ۱۰- توبه‌اش مرگ است- از روستاهای طبیعت‌گردی تهران- مجموعه‌ای از خودروهای سبک و سنگین یک سازمان ۱۱- روضه‌خوان- خوش‌چهره ۱۲- از علوفه- از ارزهای دیجیتال- جایز ۱۳- مجسمه‌ای مشهور ساخته میکل آنژ- غریبه نیست- رسم و سنت ۱۴- خجستگی- از القاب امیرالمؤمنین علی(ع) ۱۵- معاون هیتلر- هر وسیله‌ای که اخبار و اطلاعات را به مردم می‌رساند- جیره و مقرری

عمودی:

۱- جواب- از باشگاه‌های فوتبال اسپانیا- قبض ۲- ز ... بود مرد را راستی- روایتی از دوران باستان- دارای اخلاق و رفتار خشک ۳- از جهت‌های فرعی- همسر پیران ویسه در شاهنامه ۴- دریاچه دیدنی لرستان- ریاکار- نوآور ۵- پاسخ منفی- شادی و سرزندگی- از الفبای زبان یونانی ۶- قائم‌مقام- معادل فارسی اتوبوس- یک و یک ۷- سرگرد قدیم- دارای گنجایش کافی- پسر عرب ۸- بشارت‌دهنده- شغل و حرفه‌ای ندارد- حق حساب ۹- سربه‌راه- گازی غیرسمی و اشتعال‌ناپذیر- لایه محافظ دندان ۱۰- راز- رشته‌کوهی که آسیا را از اروپا جدا می‌کند- نوعی بمب ۱۱- طبابت- همسرگزیدن- سنگ آسیاب ۱۲- از اسباب تدخین- بیمار- نشانه ۱۳- برادر حضرت موسی(ع)- مجموعه دستورالعمل‌هایی که با ترتیب معینی اجرا می‌شود ۱۴- سوره پانزدهم قرآن- درختچه‌ای در مناطق گرمسیری- حالتی مخصوص زن آبستن ۱۵- بااهمیت- وضع حمل کردن- بیماری کم‌خونی

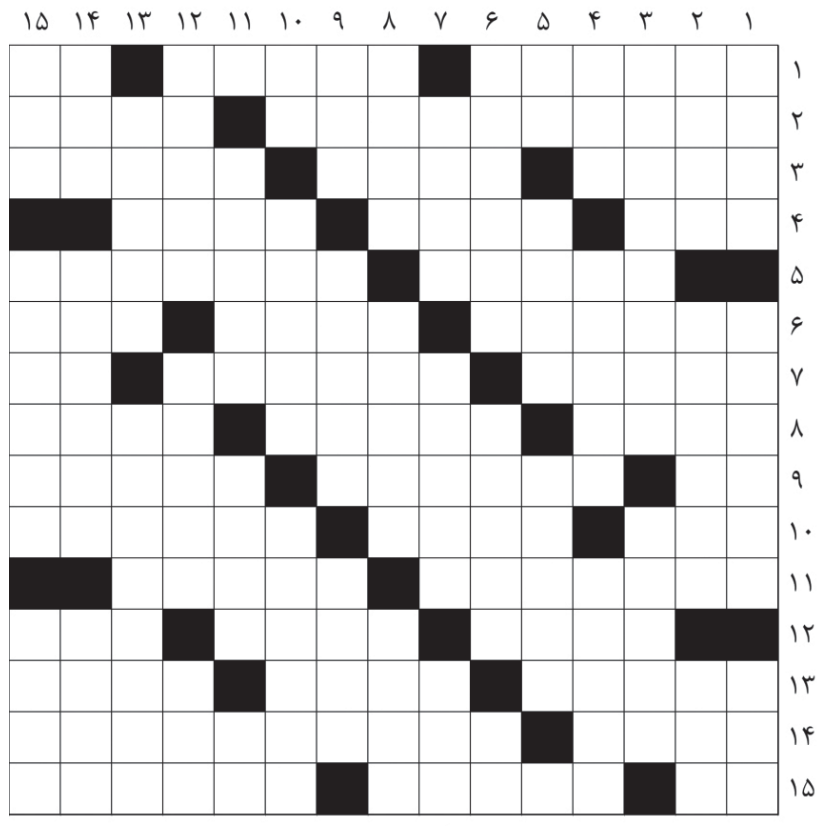

حل سودوکو ۴۰۳۲

۱	۳	۵	۴	۸	۷	۲	۹	۶
۹	۷	۶	۳	۱	۲	۸	۴	۵
۸	۲	۴	۵	۶	۹	۳	۷	۱
۶	۹	۲	۱	۳	۸	۴	۵	۷
۵	۱	۳	۹	۷	۴	۶	۲	۸
۴	۸	۷	۲	۵	۶	۱	۳	۹
۲	۵	۸	۶	۹	۳	۷	۱	۴
۳	۶	۹	۷	۴	۱	۵	۸	۲
۷	۴	۱	۸	۲	۵	۹	۶	۳

۷	۵	۶	۴	۲	۳	۸	۹	۱
۲	۳	۸	۱	۷	۹	۴	۵	۶
۴	۱	۹	۸	۵	۶	۷	۳	۲
۸	۹	۱	۷	۶	۵	۳	۲	۴
۳	۴	۲	۹	۱	۸	۶	۷	۵
۵	۶	۷	۳	۴	۲	۹	۱	۸
۶	۲	۴	۵	۹	۷	۱	۸	۳
۱	۷	۳	۲	۸	۴	۵	۶	۹
۹	۸	۵	۶	۳	۱	۲	۴	۷

حل جدول ۵۰۳۶

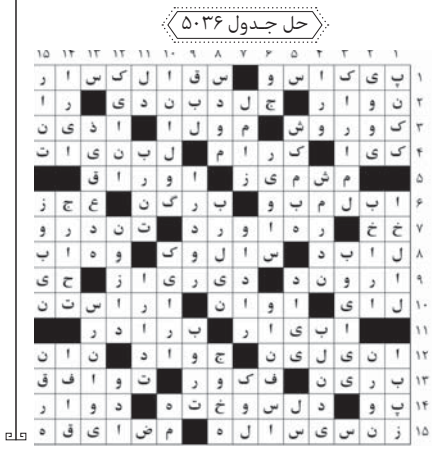

سودوکو سخت ۴۰۳۳

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۹				۴	۲		۶	
	۵					۱		۳
۱				۵				
		۲			۱			
۵	۷			۸			۳	۶
			۷			۴		
				۱				۲
۶		۸					۴	
	۹		۸	۶				۱

سودوکو ساده ۴۰۳۳

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۱		۹					۶	
۳	۴	۵		۱			۲	
				۸		۵		۱
		۸	۹			۲	۵	
			۶		۸			
	۷	۲			۴	۳		
۷		۶		۹				
	۹			۷		۶	۱	۲
	۵					۸		۹